

	I EØS-ORGANER	
	1. EØS-komiteen	
	II EFTA-ORGANER	
	1. EFTA-statenes faste komité	
	2. EFTAs overvåkningsorgan	
2013/EØS/58/01	Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 394/11/COL av 14. desember 2011 om 83. endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet ved innføring av et nytt kapittel om anvendelse fra 1. januar 2012 av statsstøttereglene på støttetiltak til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen	1
	3. EFTA-domstolen	
2013/EØS/58/02	Domstolens dom av 9. juli 2013 i sak E-7/12 – Schenker North AB, Schenker Privpak AB og Schenker Privpak AS mot EFTAs overvåkningsorgan	7
2013/EØS/58/03	Domstolens dom av 22. juli 2013 i sak E-9/12 – Island mot EFTAs overvåkningsorgan	7
2013/EØS/58/04	Domstolens dom av 22. juli 2013 i sak E-15/12 – Jan Anfinn Wahl mot den islandske stat	8
	III EU-ORGANER	
	1. Kommisjonen	
2013/EØS/58/05	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.6984 – EPH/Stredoslovenská energetika)	9
2013/EØS/58/06	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.7020 – LVMH/Loro Piana)	10
2013/EØS/58/07	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.7022 – Immochan/CNP Assurances/Galerie Commerciale de Kirchberg) – Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte	11
2013/EØS/58/08	Innledning av behandling (Sak COMP/M.7009 – Holcim/Cemex West)	12
2013/EØS/58/09	Melding fra det italienske miljødepartementet i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF om vilkårene for tildeling og bruk av tillatelser til å drive leting etter og utvinning av hydrokarboner	12

EFTA-ORGANER

EFTAs OVERVÅKNINGSORGAN

VEDTAK I EFTAs OVERVÅKNINGSORGAN

2013/EØS/58/01

nr. 394/11/COL

av 14. desember 2011

om 83. endring av saksbehandlingsregler og materielle regler på statsstøtteområdet ved innføring av et nytt kapittel om anvendelse fra 1. januar 2012 av statsstøttereglene på støttetiltak til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen

EFTAs OVERVÅKNINGSORGAN (HERETTER KALT OVERVÅKNINGSORGANET) HAR –

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 5 nr. 2 bokstav b) i overvåknings- og domstolsavtalen skal Overvåkningsorganet utferdige meldinger eller retningslinjer om spørsmål som EØS-avtalen omhandler, dersom EØS-avtalen eller overvåknings- og domstolsavtalen uttrykkelig bestemmer det eller Overvåkningsorganet anser det nødvendig.

Europakommisjonen vedtok 1. desember 2011 en melding om anvendelse fra 1. januar 2012 av statsstøttereglene på støttetiltak til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen⁽¹⁾.

Meldingen er også relevant for Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

Det må sikres ensartet anvendelse av statsstøttereglene for EØS i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, i tråd med målet om ensartethet fastsatt i EØS-avtalens artikkel 1.

I henhold til avsnitt II under overskriften "GENERELT" på side 11 av vedlegg XV til EØS-avtalen skal Overvåkningsorganet, etter samråd med Europakommisjonen, vedta tilsvarende rettsakter som dem Europakommisjonen vedtar.

Overvåkningsorganet holdt samråd med Europakommisjonen og EFTA-statene gjennom brev om dette av 2. desember 2011 –

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Retningslinjene for statsstøtte endres ved at det innføres et nytt kapittel om anvendelse fra 1. januar 2012 av statsstøttereglene på støttetiltak til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen.

Det nye kapittelet finnes i vedlegget til dette vedtak.

Artikkel 2

Bare den engelske utgaven av vedtaket har gyldighet.

Utferdiget i Brussel, 14. desember 2011.

For EFTAs overvåkningsorgan

Oda Helen Sletnes
President

Sverrir Haukur Gunnlaugsson
Medlem av kollegiet

⁽¹⁾ EUT C 356 av 6.12.2011, s. 7.

VEDLEGG

Anvendelse fra 1. januar 2012 av statsstøttereglene på støttetiltak til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen**1. Innledning**

- 1) Etter at den globale finanskrisen begynte høsten 2008 har EFTAs overvåkningsorgan (heretter kalt Overvåkningsorganet) vedtatt fire sett med retningslinjer⁽²⁾ som gir detaljert veiledning om kriteriene for at statsstøtte til finansinstitusjoner⁽³⁾ skal være forenlig med kravene i artikkel 61 nr. 3 bokstav b) i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (heretter kalt EØS-avtalen). De aktuelle kapitlene i retningslinjene gjelder anvendelse av statsstøttereglene på tiltak som er truffet overfor finansinstitusjoner i forbindelse med den nåværende globale finanskrisen⁽⁴⁾ (heretter kalt retningslinjene for banksektoren), rekapitalisering av finansinstitusjoner under den nåværende finanskrisen, begrensning av støtten til et nødvendig minimum og tiltak mot utilbørlig konkurransevridning⁽⁵⁾ (heretter kalt retningslinjene for rekapitalisering), behandlingen av verdiforringede aktiva i banksektoren i EØS⁽⁶⁾ (heretter kalt retningslinjene for verdiforringede aktiva) og gjenoppretting av lønnsomheten i finanssektoren under den rådende krisen i henhold til statsstøttereglene⁽⁷⁾ (heretter kalt retningslinjene for omstrukturering). Tre av disse fire retningslinjene, retningslinjene for banksektoren, for rekapitalisering og for verdiforringede aktiva, beskriver forutsetningene som må være til stede for at de viktigste typene støtte som EFTA-statene gir – garantier for forpliktelser, rekapitalisering og overtakelse av verdiforringede aktiva – skal være forenlige med EØS-avtalen, mens retningslinjene for omstrukturering beskriver hva som må inngå i en omstrukturingsplan (eller en plan for å gjenopprette lønnsomhet) i forbindelse med kriserelatert støtte til banker på grunnlag av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b).
- 2) Overvåkningsorganet vedtok 2. mars 2011 et femte sett med retningslinjer, om anvendelse fra 1. januar 2012 av statsstøttereglene på støttetiltak til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen⁽⁸⁾ (heretter kalt retningslinjene for forlengelse). Retningslinjene for forlengelse utvidet gyldigheten av retningslinjene for omstrukturering – den eneste av de fire retningslinjene som har en bestemt utløpsdato – på endrede vilkår til 31. desember 2011. Overvåkningsorganet gav i retningslinjene for forlengelse dessuten uttrykk for at det anser kravene til statsstøtte som skal godkjennes i henhold til EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b), som unntaksvis tillater støtte for å bøte på en alvorlig forstyrrelse i økonomien til en EU-medlemsstat eller en EFTA-stat, som fortsatt oppfylt, og at retningslinjene for henholdsvis banksektoren, for rekapitalisering og for verdiforringede aktiva fortsatt ville gjelde, for å gi veiledning om kriteriene for forenligheten av kriserelatert støtte til banker med EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b).
- 3) De økte spenningene i markedene for statsgjeld i 2011 har satt banksektoren i EØS under økt press, særlig når det gjelder tilgang til terminfinansieringsmarkeder. Målet med ”bankpakken” som EUs stats- og regjeringssjefer ble enige om på sitt møte 26. oktober 2011⁽⁹⁾, er å gjenopprette tilliten i banksektoren gjennom garantier om finansiering på mellomlang sikt samt opprettelse av en midlertidig kapitalbuffer med en kapitaldekning på 9 % av kapitalen av høyest kvalitet etter å ha tatt hensyn til markedsvurdering av statsgjeldsengasjementer. Til tross for disse tiltakene mener Overvåkningsorganet at kravene til statsstøtte som skal godkjennes i henhold til EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b), fortsatt vil være oppfylt etter utgangen av 2011.
- 4) Retningslinjene for banksektoren, for rekapitalisering og for verdiforringede aktiva vil derfor forbli i kraft etter 31. desember 2011. På tilsvarende måte forlenges gyldigheten av

⁽²⁾ Retningslinjer for anvendelse og tolkning av EØS-avtalens artikkel 61 og 62 og artikkel 1 i protokoll 3 til overvåknings- og domstolsavtalen (heretter kalt retningslinjene for statsstøtte), vedtatt og utstedt av Overvåkningsorganet 19. januar 1994, offentliggjort i EFT L 231 av 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillegget nr. 32 av 3.9.1994, s. 1. Retningslinjene ble sist endret 2. mars 2011. En ajourført utgave av retningslinjene er offentliggjort på Overvåkningsorganets nettsted: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽³⁾ For å gjøre det mer oversiktlig for leserne omtales finansinstitusjoner i dette dokumentet som banker.

⁽⁴⁾ Finnes på <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16604&1=1>.

⁽⁵⁾ Finnes på <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16015&1=1>.

⁽⁶⁾ Finnes på <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16585&1=1>.

⁽⁷⁾ Finnes på <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VIII---Return-to-viability-and-the-assessment-of-restructuring-measures-in-the-financial-sector.pdf>.

⁽⁸⁾ Finnes på <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VIII---Financial-Crisis-Guidelines-2011.pdf>.

⁽⁹⁾ Uttalelse fra EUs stats- og regjeringssjefer av 26. oktober 2011 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/125621.pdf).

retningslinjene for omstrukturering til etter 31. desember 2011⁽¹⁰⁾. Overvåkningsorganet vil holde øye med finansmarkedene og treffe tiltak for mer permanente regler for statsstøtte til redning og omstrukturering av banker, med hjemmel i EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b), så snart forholdene i markedet tillater det.

- 5) For å forenkle gjennomføringen av bankpakken og for å ta hensyn til utviklingen i bankenes risikoprofil siden krisen startet, bør reglene gjøres klarere og oppdateres i visse henseender. Disse retningslinjer fastsetter de nødvendige endringene av parametrene for å vurdere forenligheten med EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b) av kriserelatert statsstøtte til banker fra 1. januar 2012. Disse retningslinjer skal særlig
 - a) utfylle retningslinjene for rekapitalisering ved å gi en mer detaljert veiledning for å sikre tilstrekkelig godtgjøring for kapitalinstrumenter uten en fast avkastning,
 - b) forklare hvordan Overvåkningsorganet vil foreta en forholdsmessig vurdering av bankenes langsiktige lønnsomhet i forbindelse med bankpakken, og
 - c) innføre en revidert metode for å sikre at avgiftene på garantier for bankforpliktelser er tilstrekkelig høye slik at statsstøtten begrenses til et minimum, med det mål å sikre at metoden tar hensyn til den økte differensieringen av bankers kredittbytteavtaler ("credit default swap" – CDS) i senere tid samt innvirkningen av disse på den berørte EFTA-staten.

2. Prissetting og vilkår for statlige rekapitaliseringer

- 6) Retningslinjene for rekapitalisering gir en generell veiledning om prissetting av kapitaltilførsler. Veiledningen er hovedsakelig rettet mot kapitalinstrumenter med en fast godtgjøring.
- 7) Med tanke på regelendringene og markedsforholdene som endrer seg, forventer Overvåkningsorganet at statlige kapitaltilførsler i framtiden oftere kan ta form av aksjer med variabel godtgjøring. Det er ønskelig å klargjøre reglene for prissetting av kapitaltilførsler med tanke på at slike aksjer godtgjøres i form av (usikre) dividende og kapitalgevinster, noe som gjør det vanskelig å vurdere godtgjøringen av disse instrumentene på forhånd.
- 8) Overvåkningsorganet vil derfor vurdere godtgjøringen av disse kapitaltilførslelene på grunnlag av aksjenes emisjonskurs. Kapitaltilførsler bør tegnes med et tilstrekkelig avslag i aksjeprisen (etter justering for "utvanningseffekten"⁽¹¹⁾) umiddelbart før kapitaltilførselen kunngjøres slik at staten får en rimelig forsikring om tilstrekkelig godtgjøring⁽¹²⁾.
- 9) Når det gjelder børsnoterte banker, bør standard aksjepris være den angitte markedsprisen for aksjer med rettigheter, som tilsvarer rettighetene tilknyttet de aksjene som utstedes. Når det gjelder ikke-børsnoterte banker er det ingen slik markedspris, og EFTA-staten bør bruke en egnet markedsbasert vurderingsmetode (inkludert en metode med fagfellegruppe eller andre alminnelig anerkjente vurderingsmetoder). Aksjer bør tegnes med et hensiktsmessig avslag i denne markedsverdien (eller markedsbaserte verdien).
- 10) Dersom en EFTA-stat tegner aksjer uten stemmerett, kan et enda større avslag være nødvendig, der størrelsen bør gjenspeile prisdifferansen mellom aksjer med og uten stemmerett på gjeldende markedsvilkår.
- 11) Rekapitaliseringstiltak må omfatte egnede incentiver for at bankene skal klare seg uten statsstøtte så fort som mulig. I tilknytning til aksjer med variabel godtgjøring vil et større avslag være nødvendig for å gjenspeile den begrensede gevinstmuligheten, dersom incentiver til å tre ut av støtteordningen er utformet på en måte som begrenser EFTA-statens gevinstmulighet, for eksempel ved at det utstedes garantier til aksjeeiere slik at de har mulighet til å kjøpe tilbake nyutstedte aksjer fra staten til en pris som innebærer en rimelig årlig avkastning for staten.

⁽¹⁰⁾ I samsvar med Overvåkningsorganets tidligere praksis vil eksisterende eller nye ordninger for bankstøtte (uansett hvilke støttypene de omfatter: garantier, rekapitalisering, likviditet, redning av aktiva eller annet) bare bli forlenget eller godkjent for en periode på seks måneder for eventuelle ytterligere endringer i midten av 2012.

⁽¹¹⁾ "Utvanningseffekten" kan måles ved bruk av alminnelig anerkjente markedsmetoder (for eksempel teoretisk pris etter utøvelse av tegningsrett).

⁽¹²⁾ Dersom EFTA-statene garanterer for fulltregning ved utstedelse av aksjer, bør en egnet tegningsavgift pålegges den utstedende institusjonen.

- 12) I alle tilfeller må størrelsen på avslaget gjenspeile størrelsen på kapitaltilførselen i forhold til eksisterende klasse 1-kjernekapital. En større kapitalknapphet med hensyn til eksisterende kapital innebærer en større risiko for staten og krever dermed et større avslag.
- 13) Hybridinstrumenter bør i prinsippet inneholde en "ordning for alternativ kupongutbetaling", der kuponger som ikke kan utbetales i kontanter, betales til staten i form av nyutstedte aksjer.
- 14) Overvåkningsorganet vil fortsette å kreve at EFTA-statene skal framlegge en omstrukturingsplan (eller en oppdatert eksisterende omstrukturingsplan) innen seks måneder etter datoen for Overvåkningsorganets vedtak om godkjenning av krisestøtte til en bank som mottar offentlig støtte i form av tiltak i forbindelse med rekapitalisering eller verdiforringede aktiva. Når en bank tidligere har vært omfattet av et krisestøttevedtak etter regler som styrer forenligheten av støtte til banker med EØS-avtalens artikkel 61 nr. 3 bokstav b), enten som en del av den samme omstruktureringen eller ikke, kan Overvåkningsorganet kreve at omstrukturingsplanen framlegges innenfor en frist som er kortere enn seks måneder. Overvåkningsorganet vil foreta en forholdsmessig vurdering av bankenes langsiktige lønnsomhet, der det tas hensyn til alle elementer som antyder at bankene kan være lønnsomme på lang sikt uten behov for betydelig omstrukturering, særlig der kapitalknapphet i all vesentlighet er knyttet til en tillitskrise når det gjelder statsgjeld, der offentlige kapitaltilførsler er begrenset til det beløpet som er nødvendig for å utligne tap som skriver seg fra EØS-avtalepartenes statsobligasjoner som omsettes i banker som for øvrig er lønnsomme, og der analysen viser at de berørte bankene ikke tok noen overdreven risiko ved å kjøpe statsgjeld.

3. Prissetting og vilkår for statsgarantier

- 15) Banker kan dra nytte av en statsgaranti ved utstedelse av nye sikrede eller usikrede gjeldsinstrumenter, unntatt instrumenter som regnes som kapital. Ettersom presset på finansieringen av banker er konsentrert i terminfinansieringsmarkedene, bør statsgarantier generelt bare dekke gjeld med en forfallstid på mellom ett og fem år (sju år for obligasjoner med fortrinnsrett).
- 16) Siden begynnelsen av krisen har prissettingen av statsgarantier vært knyttet til støttemottakerens gjennomsnittlige kredittbytteavtale i perioden fra 1. januar 2007 til 31. august 2008. Denne prissettingen økte med virkning fra 1. juli 2010 for bedre å gjenspeile hver enkelt støttemottakers risikoprofil⁽¹³⁾.
- 17) For å ta hensyn til større risikodifferensiering av bankers kredittbytteavtaler den senere tid, bør denne prissettingsformelen oppdateres slik at den viser til gjennomsnittlige kredittbytteavtaler i en treårsperiode, som slutter én måned før garantiene tildeles. Ettersom økning i bruken av kredittbytteavtaler de seneste årene delvis skyldes påvirkninger som ikke er særegen for hver enkelt bank, særlig de økte spenningene i statsgjeldsmarkedene og den generelt større fornemmelsen av risiko i banksektoren, bør formelen skille mellom hver enkelt banks iboende risiko som følge av endringer i EFTA-statenes kredittbytteavtaler og av endringer i kredittbytteavtaler markedet sett under ett. Formelen bør dessuten gjenspeile det faktum at garantier for obligasjoner med fortrinnsrett utsetter garantisten for en vesentlig lavere risiko enn garantier for usikret gjeld.
- 18) I samsvar med prinsippene i nr. 17 fastsetter den reviderte prissettingsformelen i tillegget de minstegarantier som bør gjelde når statsgarantier gis på nasjonalt grunnlag, uten at garantiene for EFTA-statene forenes. Overvåkningsorganet vil anvende denne formelen på alle statsgarantier for bankforpliktelser med en forfallstid på minst ett år som er utstedt fra og med 1. januar 2012.
- 19) For garantier som dekker forpliktelser som ikke er angitt i garantistens egen valuta, bør en tilleggsavgift få anvendelse for å dekke den risiko utenlandsk valuta medfører for garantisten.
- 20) Når garantier må dekke gjeld med en forfallstid på under ett år, vil Overvåkningsorganet fortsette å anvende den eksisterende prissettingsformelen, som for referanseformål er angitt i tillegget. Overvåkningsorganet vil ikke godkjenne garantier som dekker gjeld med en forfallstid på under tre måneder, med mindre slike garantier unntaksvis er nødvendige av hensyn til finansiell stabilitet. I slike tilfeller vil Overvåkningsorganet vurdere egnet godtgjøring, idet det tas hensyn til behovet for hensiktsmessige incentiver for å tre ut av statsstøtteordninger så snart som mulig.

⁽¹³⁾ Se Generaldirektoratet for konkurranse av 30. april 2010 "on the application of State aid rules to government guarantee schemes covering bank debt to be issued after 30.6.2010" (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/phase_out_bank_guarantees.pdf).

- 21) Dersom EFTA-statene beslutter å innføre en ordning for å samle garantier for bankforpliktelse, vil Overvåkningsorganet endre sine retningslinjer tilsvarende, særlig for å sikre at det legges vekt på EFTA-statenes kredittbytteavtaler bare i den grad disse er relevante.
- 22) For at Overvåkningsorganet skal kunne vurdere den praktiske anvendelsen av den reviderte prissettingsformelen, bør EFTA-statene ved melding om nye eller forlengede garantiordninger angi en veiledende avgift for hver enkelt bank som er berettiget til disse garantiene, basert på en anvendelse av formelen ved bruk av ferske markedsdata. EFTA-statene bør dessuten innen tre måneder etter hver enkelt utstedelse av garanterte obligasjoner underrette Overvåkningsorganet om den garantipremien som faktisk er pålagt for hver enkelt utstedelse av garanterte obligasjoner.

TILLEGG

Garantier som dekker gjeld med en forfallstid på minst ett år

Garantipremien bør minst være summen av

- 1) en grunnavgift på 40 basispoeng (bp) og
- 2) en risikobasert avgift som tilsvarende summen av 40 basispoeng og en risikomåling som består av i) halvparten av forholdet mellom støttemottakerens gjennomsnittlige femårige kredittbytteavtale med beste prioritet i løpet av de tre årene som slutter en måned før den dagen den garanterte obligasjonen utstedes og gjennomsnittnivået for iTraxx Europe Senior Financials femårsindeks i den samme treårsperioden, pluss ii) halvparten av forholdet mellom EFTA-statenes gjennomsnittlige femårige kredittbytteavtale med beste prioritet og den gjennomsnittlige femårige kredittbytteavtalen med beste prioritet til den EFTA-staten som gir garantien i den samme treårsperioden.

Formelen for garantipremien kan uttrykkes på følgende måte:

$$\text{Avgift} = 40bp \times (1 + (1/2 \times A/B) + (1/2 \times C/D))$$

der A er støttemottakerens gjennomsnittlige femårige kredittbytteavtale med beste prioritet, B er iTraxx Europe Senior Financials gjennomsnittlige femårsindeks, C er alle EØS-statenes gjennomsnittlige femårige kredittbytteavtale med beste prioritet og D er den gjennomsnittlige femårige kredittbytteavtalen med beste prioritet til den EFTA-staten som gir garantien.

Gjennomsnittene beregnes over tre år, som avsluttes en måned før den dagen den garanterte obligasjonen utstedes.

Når det gjelder garanterte obligasjoner med fortrinnsrett, kan garantipremien bare ta hensyn til halvparten av den risikobaserte avgiften beregnet i samsvar med nr. 2 ovenfor.

Banker uten representative data om kredittbytteavtaler

Når det gjelder banker uten data om kredittbytteavtaler eller uten representative data om kredittbytteavtaler, men med en kredittvurdering, kan en lignende kredittbytteavtale bygge på gjennomsnittsverdien av femårige kredittbytteavtaler i løpet av den samme prøveperioden for den berørte bankens vurderingskategori, basert på et representativt utvalg av store banker i EØS-statene. Tilsynsmyndigheten vil vurdere om en banks data om kredittbytteavtaler er representative.

Når det gjelder banker uten data om kredittbytteavtaler og uten en kredittvurdering, bør en lignende kredittbytteavtale bygge på gjennomsnittsverdien av fem års kredittbytteavtaler i løpet av den samme prøveperioden for den laveste vurderingskategorien⁽¹⁴⁾, basert på et representativt utvalg av store banker i EØS-statene. Beregnede kredittbytteavtaler for denne bankkategorien kan tilpasses på grunnlag av en tilsynsvurdering.

⁽¹⁴⁾ Den laveste kredittvurderingskategorien anses å være A, ettersom det ikke er tilstrekkelige data tilgjengelig for kredittvurderingskategori BBB.

Overvåkningsorganet vil fastsette de representative utvalgene til store banker i EØS-statene.

Garantier som dekker gjeld med en forfallstid på under ett år

Ettersom kredittbytteavtaler muligens ikke er et tilstrekkelig mål for kredittrisiko for gjeld med en forfallstid på under et år, bør garantipremien for denne gjelden være minst summen av

- 1) en grunnavgift på 50 basispoeng og
- 2) en risikobasert avgift som tilsvarer 20 basispoeng for banker med en kredittvurdering på A+ eller A, 30 basispoeng for banker med en kredittvurdering på A-, eller 40 basispoeng for banker som er vurdert til under A- eller som er uten kredittvurdering.

EFTA-DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

2013/EØS/58/02

av 9. juli 2013

i sak E-7/12

Schenker North AB, Schenker Privpak AB og Schenker Privpak AS mot EFTAs overvåkningsorgan

(Unnlatelse av å handle – EFTAs overvåkningsorgans erstatningsansvar utenfor kontraktsforhold – Dokumentinnsyn – Berettigede forventninger – God forvaltningspraksis – EFTAs overvåkningsorgans unnlatelse av å fatte et vedtak innenfor en selvpålagt tidsfrist)

I sak E-7/12, *Schenker North AB, Schenker Privpak AB og Schenker Privpak AS mot EFTAs overvåkningsorgan* – SAK om at EFTA-domstolen i medhold av artikkel 37 og 46 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol skal avgi erklæring om EFTAs overvåkningsorgan unnlatelse av å handle og om EFTAs overvåkningsorgans erstatningsansvar utenfor kontraktsforhold – har domstolen, sammensatt av Carl Baudenbacher, president, og dommerne Per Christiansen og Páll Hreinsson (saksforberedende dommer), 9. juli 2013 avsagt dom der domsslutningen lyder:

1. Det er ikke nødvendig å prøve påstanden om at ESA har unnlatt å handle i forbindelse med de øvrige dokumentene i sak nr. 34250.
2. For øvrig avvises søksmålet.
3. ESA pålegges å betale saksomkostningene i forbindelse med unnlatelsen av å handle, sine egne omkostninger i forbindelse med kravet om erstatningsansvar utenfor kontraktsforhold samt halvparten av saksøkernes omkostninger i forbindelse med kravet om erstatningsansvar utenfor kontraktsforhold.
4. Saksøkerne pålegges å betale halvparten av egne omkostninger i forbindelse med kravet om erstatningsansvar utenfor kontraktsforhold.

DOMSTOLENS DOM

2013/EØS/58/03

av 22. juli 2013

i sak E-9/12

Island mot EFTAs overvåkningsorgan

(Sak om oppheving av et vedtak i EFTAs overvåkningsorgan – Statsstøtte – Offentlige myndigheters salg av fast eiendom – Markedsinvestorprinsippet – Retningslinjer for statsstøtte – Tilstrekkelig utlyst budrunde som kan sammenlignes med en auksjon – Åpenbar feilvurdering – God forvaltningspraksis – Begrunnelsesplikt)

I sak E-9/12, *Island mot EFTAs overvåkningsorgan* – SAK om delvis oppheving av EFTAs overvåkningsorgans vedtak nr. 261/12/COL av 4. juli 2011 om kommunale skattetiltak, salg av fast eiendom og salg av elektrisk kraft til Verne Holdings ehf. – har domstolen, sammensatt av Carl Baudenbacher, president og dommerne Per Christiansen (saksforberedende dommer) og Páll Hreinsson, 22. juli 2013 avsagt dom der domsslutningen lyder:

1. Saksøkerens påstand tas ikke til følge.
2. Saksøkeren pålegges å betale sakens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM**2013/EØS/58/04****av 22. juli 2013****i sak E-15/12****Jan Anfinn Wahl mot den islandske stat**

(EØS-avtalens artikkel 3 – EØS-avtalens artikkel 7 – Form og midler for gjennomføring av direktiver – Direktiv 2004/38/EF – Fri bevegelighet for EØS-borgere – Begrensninger i innreise rett – Garantier for rett saksbehandling)

I sak E-15/12 *Jan Anfinn Wahl mot den islandske stat* – ANMODNING til domstolen framsatt av Hæstiréttur Íslands (Islands Høyesterett) i medhold av artikkel 34 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol, vedrørende tolkningen av artikkel 27 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgere og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium – har domstolen, sammensatt av Carl Baudenbacher, president (saksforberedende dommer), og dommerne Per Christiansen og Páll Hreinsson, 22. juli 2013 avgitt følgende rådgivende uttalelse:

1. Etter EØS-avtalens artikkel 7 kan en EØS-EFTA-stat velge formen og midlene for gjennomføring i nasjonal rett av en rettsakt som tilsvarer direktiv 2004/38/EF. Avhengig av den rettslige sammenheng krever gjennomføringen av et direktiv ikke nødvendigvis et lovgivningsmessig tiltak, så lenge det gjennomføres med uomtvistelig bindende kraft og den spesifisering, presisjon og klarhet som er nødvendig for å oppfylle kravene til rettsikkerhet.
2. Det er tilstrekkelig at en EØS-stat bygger et vedtak etter artikkel 27 i direktivet om ikke å gi en person som er statsborger av en annen EØS-stat innreisetilatelse til sitt territorium på grunnlag av offentlig orden og/eller offentlig sikkerhet, alene etter en farevurdering, som vurderer personens rolle i innlemmelsen av en ny avdeling av en organisasjon som personen er medlem av, og som fastslår at organisasjonen er forbundet med organisert kriminalitet og at der en slik organisasjon har klart å etablere seg, har organisert kriminalitet økt. Det kreves dessuten at vurderingen utelukkende bygger på den berørte persons personlige atferd. Videre må den personlige atferd utgjøre en reell, umiddelbar og tilstrekkelig alvorlig trussel mot en grunnleggende samfunnsinteresse, og innreisebegrensningen må være forholdsmessig. Det er opp til den nasjonale domstol å avgjøre om disse krav er oppfylt, i lys av de relevante faktiske og juridiske forhold.
3. En EØS-stat kan ikke være forpliktet til å forby en organisasjon og et medlemskap i denne før et medlem av organisasjonen som er statsborger av en annen EØS-stat kan nektes innreise til dens territorium etter artikkel 27 i direktivet, dersom et forbud etter omstendighetene ikke anses hensiktsmessig. EØS-staten må imidlertid ha et klart definert standpunkt om organisasjonens virksomhet, og må ved vurdering av om virksomheten utgjør en trussel mot offentlig orden og/eller offentlig sikkerhet ha truffet administrative tiltak for å motvirke virksomheten.
4. For å kunne påberope seg en trussel mot offentlig orden og/eller offentlig sikkerhet etter artikkel 27 nr. 1 i direktivet, er det ikke tilstrekkelig at en EØS-stat har definert som straffbar, atferd som består av å planlegge sammen med en annen person en handling som utgjør en del av virksomheten til en kriminell organisasjon.
5. De nasjonale myndigheter må sikre at det er tilstrekkelig bevis for å fastslå etter artikkel 27 nr. 2 i direktivet at den berørte person sannsynligvis ville vise en personlig atferd som utgjør en reell, umiddelbar og tilstrekkelig alvorlig trussel mot en grunnleggende samfunnsinteresse. Den nasjonale domstol må i samsvar med prinsippene om ekvivalens og effektivitet avgjøre om dette er tilfelle.

EU-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning

2013/EØS/58/05

(Sak COMP/M.6984 – EPH /Stredoslovenská energetika)

1. Kommisjonen mottok 16. oktober 2013 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der Energetický a Průmyslový Holding a.s. ("EPH", Tsjekkia) ved kjøp av aksjer overtar kontroll alene i henhold til fusjonsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over Stredoslovenská energetika, a.s. ("SSE", Slovakia).
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - EPH: virksomhet i Tsjekkia hovedsakelig innenfor produksjon og forsyning av elektrisk kraft samt levering av fjernvarme og, i mindre grad, innenfor gassektoren. Virksomhet i Slovakia hovedsakelig som systemoperatør for lagring, overføring og distribusjon av gass samt leverandør på detaljmarkedet for gass og i mindre utstrekning innenfor sektoren for elektrisk kraft
 - SSE: fortrinnsvis virksomhet i Slovakia innenfor distribusjon og detaljforsyning av elektrisk kraft samt mindre virksomhet sektorene for gass og elektrisk kraft henholdsvis i Slovakia og Tsjekkia
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for fusjonsforordningen. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr berørte tredjemenn til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 308 av 23.10.2013. Merknadene sendes til Kommisjonen, med referanse COMP/M.6984 – EPH/ Stredoslovenská energetika, per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per post til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1 ("Fusjonsforordningen")

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.7020 – LVMH/Loro Piana)

2013/EØS/58/06

1. Kommisjonen mottok 11. oktober 2013 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der det franske foretaket LVMH Moët Hennessy – Louis Vuitton S.A. ("LVMH"), som kontrolleres av Groupe Arnault SAS, ved kjøp av aksjer overtar kontroll i henhold til fusjonsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele det italienske foretaket Loro Piana S.p.A. ("Loro Piana").
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - LVMH: produksjon og salg av luksusvarer (vin og brennevin, mote- og lærvarer, herunder tilbehør, parfymer og kosmetikk, armbåndsur og smykker, selektiv detaljhandel og luksuslystbåtindustrien). LVMH kontrolleres av Groupe Arnault, som også kontrollerer Christian Dior Couture
 - Loro Piana: produksjon og salg av luksusmotevarer, lærvarer, tilbehør, sko og tekstiler, stoffer, garn til motevarer og stoffer til interiørdesign og møbler
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for fusjonsforordningen. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr berørte tredjemenn til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 303 av 19.10.2013. Merknadene sendes til Kommisjonen, med referanse COMP/M.7020 – LVMH/Loro Piana, per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per post til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1 ("Fusjonsforordningen")

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning**2013/EØS/58/07****(Sak COMP/M.7022 – Immochan/CNP Assurances/Galerie Commerciale de Kirchberg)****Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte**

1. Kommisjonen mottok 16. oktober 2013 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der de franske foretakene CNP Assurances ("CNP") og Immochan ved kjøp av aksjer i fellesskap overtar kontroll i henhold til fusjonsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det luxembourgske foretaket Galerie Commerciale de Kirchberg ("GCK").
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - CNP: foretak med virksomhet hovedsakelig innenfor personforsikringsmarkedet i Frankrike
 - Immochan: foretak som er spesialisert innenfor forretningseiendom. Hovedvirksomheten til eieren, Groupe Auchan, er detaljhandel med næringsmidler
 - GSK: datterselskap av Immochan som eier et kjøpesenter i Kirchberg i Luxembourg
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for fusjonsforordningen. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonskunngjøringen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter fusjonsforordningen⁽²⁾.
4. Kommisjonen innbyr berørte tredjemenn til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 308 av 23.10.2013. Merknadene sendes til Kommisjonen, med referanse COMP/M.7022 – Immochan/CNP Assurances/Galerie Commerciale de Kirchberg, per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per post til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1 ("Fusjonsforordningen")

⁽²⁾ EUT C 56 av 5.3.2005, s. 32 ("Melding om behandling etter forenklet framgangsmåte")

Innledning av behandling**2013/EØS/58/08****(Sak COMP/M.7009 – Holcim/Cemex West)**

Kommisjonen vedtok 22. oktober 2013 å innlede behandling i ovennevnte sak, etter å ha fastslått at den meldte foretakssammenslutningen reiser alvorlig tvil med hensyn til dens forenlighet med det indre marked. Innledningen av behandling markerer åpningen av annen fase av undersøkelsen av den meldte foretakssammenslutningen og berører ikke det endelige vedtaket i saken. Vedtaket er hjemlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c) i rådsforordning (EØF) nr. 139/2004.

Kommisjonen innbyr berørte tredjemenn til å framlegge sine merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

For at de skal kunne tas i betraktning under saksbehandlingen, må merknadene være Kommisjonen i hende senest 15 dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 310 av 25.10.2013. Merknadene sendes til Kommisjonen, med referanse COMP/M.7009 – Holcim/Cemex West, per faks (faksnr. +32 22 96 43 01 eller 22 96 72 44) eller med post til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË

**Melding fra det italienske miljødepartementet i henhold til artikkel 3 nr. 2
bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF om vilkårene for
tildeling og bruk av tillatelser til å drive leting etter og utvinning av hydrokarboner**

2013/EØS/58/09

I henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv av 30. mai 1994 om vilkårene for tildeling og bruk av tillatelser til å drive leting etter og utvinning av hydrokarboner kunngjør departementet for økonomisk utvikling med dette utferdigelse av departementsdekret av 9. august 2013 om endring av ”havområde E” i det baleariske hav.

Berørte foretak kan innen tre måneder etter offentliggjøringen av denne meldingen i *Den europeiske unions tidende* (publisert 19.10.2013) etter gjeldende regler sende inn søknader om tillatelse til å drive leting etter og utvinning av olje og gass i det endrede området etter de geografiske koordinatene angitt nedenfor.

Bestemmelsene om tildeling av rettigheter til gruvedrift er nærmere angitt i følgende regelverk:

Lov nr. 613 av 21. juli 1967, lov nr. 9 av 9. januar 1991, lovdekret nr. 625 av 25. november 1996, departementsdekret av 4. mars 2011 og administrativt dekret av 22. mars 2011.

Vedkommende myndighet for tildeling av rettigheter til gruvedrift er departementet for økonomisk utvikling, energiavdelingen, generaldirektoratet for energi- og mineralressurser.

Søknader om tillatelser til leting og utvinning sendes til følgende adresse:

Ministero dello sviluppo economico
Dipartimento per l'energia
Direzione generale delle risorse minerarie ed energetiche
Divisione VI
Via Molise 2
IT-00187 Roma RM
ITALIA

Søknaden kan også sendes per e-post til følgende adresse: ene.rme.div6@pec.sviluppoeconomico.gov.it. De påkrevde dokumentene skal sendes i elektronisk format sammen med den elektroniske signaturen til søkerens lovlige stedfortreder.

Den kan sendes inn nye søknader for ”havområde E”, som avgrenses av de geografiske koordinatene i punktene angitt i vedlegg A, som utgjør en integrert del av dekretet sammen med kartet i vedlegg B som er hentet fra sjøkart nr. 432 ”Dal Mar Balearico al Mar Tirreno” i målestokk 1:1 000 000 fra Istituto Idrografico della Marina.

VEDLEGG A

Koordinater for ”havområde E”

Punkt	Lengdegrad øst for Greenwich	Breddegrad (°N)	
1	5°56',6	41°09'	Skjæringspunktet mellom linjen Italia–Spania, punkt A og B og parallellen 41°09'
2	6°00'	41°09'	
3	6°00'	41°18'	
4	6°10'	41°18'	
5	6°10'	41°22'	
6	6°15'	41°22'	
7	6°15'	41°25'	
8	6°20'	41°25'	
9	6°20'	41°28'	
10	6°28'	41°28'	
11	6°28'	41°32'	
12	6°35'	41°32'	
13	6°35'	41°35'	
14	6°39'	41°35'	
15	6°39'	41°37'	
16	6°45'	41°37'	
17	6°45'	41°40'	
18	6°50'	41°40'	
19	6°50'	41°42'	
20	7°08'	41°42'	
21	7°08'	41°40'	
22	7°15'	41°40'	
23	7°15'	41°39'	
24	7°18'	41°39'	
25	7°18'	41°37'	
26	7°25'	41°37'	
27	7°25'	41°35'	
28	7°31'	41°35'	
29	7°31'	41°34'	
30	7°36'	41°34'	
31	7°36'	40°05'	
32	6°16',68'	40°05'	Skjæringspunktet mellom parallellen 40°05' og linjen Italia–Spania mellom punkt G og F
33	6°11',9'	40°21',5	Punkt F på linjen Italia–Spania
34	6°10',1'	40°27',3	Punkt E på linjen Italia–Spania
35	6°08',9'	40°31',7	Punkt D på linjen Italia–Spania
36	6°07',8'	40°35',7	Punkt C på linjen Italia–Spania
37	5°57',6'	41°06',5	Punkt B på linjen Italia–Spania

VEDLEGG B

Kart over endret "havområde E" – kartgrunnlag: hentet fra sjøkart nr. 432 "Dal Mar Balearico al Mar Tirreno" fra Istituto Idrografico della Marina

